

op Trippenburgwal; eenige concerten in den winter. Verder nog de musico's, die hij echter voor luiden van goeden smaak niet onder de aanlokkende vermaken wilde gesteld zien. En dat was alles, zij het dan ook dat Amsterdam, wat gelegenheden tot vermaak betrof, zich gaarne met Parijs op één lijn stelde.

Zij waren, zoo sprekend, aangekomen in de Juffrouw Idastraat, op de hoogte van het Theatrum anatomicum, waarin onder leiding van een hoogleeraar openbare lessen werden gegeven, eenmaal 's weeks voor toekomstige chirurgen, eenmaal 's maands voor aanstaande vrouwelijke verloskundigen. Daar streek, terwijl Blijleven nog druk aan het betoogen was, een schipper hun langs het lijf, met een schuinschen zwaai die van 's mans nuchterheid een ongunstig getuigenis aflegde. Het maanlicht viel juist op zijn gelaat en Blijleven stootte, haastig, Veldenaar met den elleboog aan; beiden herkenden de fijne gelaats-trekken, zonderling afstekend bij de grove kleeding, als behoorend aan een jonkman van goeden huize, dien ze keer op keer bij de beste familiën ontmoetten.

„Terlanen” fluisterde Veldenaar, en Blijleven knikte toestemmend.

„Die is weer aan het afloopen der speelhuizen om te zien of er nieuwe dingetjes gekomen zijn, in schippers-kleeren, om niet herkend te worden” merkte hij op. En hij ging voort sterke stukken van Terlanen te verhalen met de toegevendheid van een dertigjarige, die zich herinnert hoe hij tien jaar geleden, toen hij zelf pas kwam kijken, soortgelijke kwajongens-streken met evenveel plezier had uitgehaald. Zoo had het jonge mensch in den vorigen zomer, in gezelschap van eenige vrienden met een jacht op het Haarlemmermeer spelevarend, door het geschut van het vaartuig een eerzamen

turfschipper genoodzaakt bij te draaien en in triomf opgebracht, zijnde zij, naar hun beweren, tot deze daad aangezet door de herinnering aan den roem der Hollandsche wapenen ter zee, eenige jaren geleden bij Doggersbank zoo schitterend gehandhaafd. Het was een vergrijp waarop de doodstraf stond; de heeren echter waren met schadevergoeding, een krasse geldboete en acht dagen zitten vrijgekomen.

„Hm! regentzootjes,” zei Veldenaar, in dit ééne woord al zijne verachting voor den bestaanden regeeringsvorm neerlegend.

»Terlanen” fluisterde Veldenaar....